

когато са въцарилъ Мортагонъ и 817, когато Христіенскыѣ плѣнници въ България, приели свобода да са върнѣтъ съвѣкъ въ отечеството си, като са сключилъ между Българыѣ и Византійцыѣ желателенъ миръ ⁽²⁵⁾.

§ 17. Правленіето на Мортагона и наследника му Владиміра — Пресіама,
820—843 год. (*)

«Мортагъ (т. е. Мортагонъ, инакъ Омортагъ), казва Гилфердингъ, направилъ примиреніе съ Римляныѣ, което и пазилъ неизмѣнно, както и преемникътъ му Пресіамъ. — Цѣльта на Крумовыѣ стремленія былъ Босфоръ; дѣйствиата Мортаговы и Пресіамовы были насочены къмъ западъ.

«Тукъ честъта Людевитева скоро са рѣшила: въ 821 г. той ёще са противѣлъ на натиска на Франкыѣ, но слѣдъ една година былъ принуденъ да бѣга при Сърбыѣ. Лѣтописцыѣ разказватъ, че той убилъ сръбскыя кнезь, който го былъ приелъ, а послѣ побѣгнѣлъ оттамъ въ Далмація при Лодомысла, чичо на съперника му Борна, и былъ убитъ отъ него. Сичката хърватска земя са намѣрвала пакъ во властъта на Франкыѣ. Предѣлыѣ имъ допрѣли пакъ до България, подигнѣла са распря за границата и станѣли сбиванія тукъ—тамъ. Славенското племе на

⁽²⁵⁾ Assemani *Calendaria Eccles. Universæ* T. II. p. 353, 359, у Т. С. Бурмова. (Глед. неговата диссертация въ *българ. Книжници* подъ заглавіе: «Значалото, распространеніето и утвържденіето на Христіанската вѣра между Българыѣ»).

(*) Туй ё продълженіе отъ разказа на Гилфердинга за епохата царъ — Каранова, съ която са занимахмы въ предпослѣднитѣ два параграфа 14 и 15.